

Strípky z naší farnosti

č. 26

Zpravodaj farnosti Kněždub
4/2017

Kdy jsou Vánoce?

*Ve chvíli,
kdy se Tvé srdce otevře Boží Lásce
a je zcela zaplněno láskou a pokojem.
Protože*

„Bůh je Láska“

**Vánoční poselství prozrazuje,
že skutečný život začíná ve chvíli zrození Lásky.**
Dojít až k této Lásce však vyžaduje pevnou víru, odevzdanost Bohu,
vytrvalost, trpělivost a pokoru.

P. Anselm Grün ve své knize *Láska* píše:
„Láska je více než pouhý cit. Znamená nový způsob chování.
*Pocity samy nevystačí na delší dobu. Samozřejmě je třeba navzájem si
sdělovat, co prožíváme, a také nějak dát najevo, že se máme rádi,
ale láska se musí osvědčit v mém konkrétním jednání.“*
**„Láska druhému nevyčítá, že je takový či onaký,
ale jedná s ním vždy dobře.“**

Láska znamená mít druhého rád a přijímat ho takový, jaký je.
A tímto způsobem zároveň poznávat a přijímat Boží lásku.
Vždyť Láska je to nejvzácnější a nejkrásnější,
po čem každý člověk z hloubi svého srdce touží.

Vánoční zamýšlení našeho duchovního otce Jana

Bůh stojí už těsně u dveří a klepe na nás. Všichni jistě známe ten milý obrázek, který vyšel z mistrovské dílny Pána Ježíše, když on sám o sobě řekl: „**Stojím u dveří a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.**“ (Zjevení 3,20)

Myslím si, že tento obrázek je velmi aktuální právě teď, když prožíváme dobu adventní a čekáme na příchod Ježíše do našich srdcí a rodin o Vánocích. Měli bychom se zamyslet nad naší ochotou přijmout Boha do svého života, do svého srdce. V evangeliu, který v letošním adventu slyšíme dvakrát: 8. prosince a 24. prosince je právě tato myšlenka nejkrásněji vyjádřena. Je to klíčové místo v dějinách spásy a je to také jedno z nejkrásnějších míst v evangeliu. Bůh přichází k člověku ne s příkazem ani nevstupuje násilně nebo s autoritou, ale přichází k člověku jako k partnerovi své lásky. Bůh chce svobodného partnera, protože láska vyžaduje svobodu. Pravdu o svobodném rozhodnutí člověka na Boží nabídku mistrně vyjádřil básník Václav Renč v Popelce Nazaretské: „**Ač král, Duch Boží, svatá Panno, vyčkává na tvé ne či ano. Svobodně vol a odpověz.**“

V události zvěstování Panně Marii, v okamžiku vtělení Božího Syna, platí doslova obraz Boha, který stojí u dveří lidského srdce, klepe a čeká. A v Mariině odpovědi pak nacházíme vzorový model, jak by měl každý odpovědět na Boží zaklepání. Je to víra, která otevírá cestu Bohu. Mariina pokorná víra otevřela cestu Vykupiteli, Ježíši Kristu. I když v tomto úryvku evangelia nepadlo ani jediné slovo o víře, přesto zde Panna Maria stojí jako úžasná postava víry. Teprve později je Mariina víra vyzvednuta Alžbětou, která, inspirována a naplněna Duchem Svatým, zvolala: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.“ Máme si uvědomit, že i v naší adventní přípravě je víra nesmírně důležitá. Ona otvírá cestu Bohu, přicházejícímu Pánu. Obrazně vyjádřeno můžeme říci, že víra je dveřmi ve vysoké zdi, kterou se člověk tak rád obklopuje. Uzavírá sám sebe před Bohem a před druhými. Bůh tuto zeď respektuje, protože nás považuje za partnery své lásky. Proto je důležité všimnout si znovu toho slovíčka svobodný souhlas. Bůh vždycky jen klepe na dveře lidského srdce, ale nikdy nevniká násilím. U člověka, který věří a Bohu důvěřuje, nachází Pán dveře otevřené. Může vstoupit.

Tehdy v okamžiku vtělení Božího Syna byla Panna Maria pohotová naslouchat, v srdci připravená přijmout. Stala se otevřenými dveřmi, jimiž mohl vstoupit Bůh do světa jako jeden z nás, jako člověk. Tehdy v tom okamžiku nás Panna Maria všechny zastupovala. Teď však na jejím místě stojíme my, každý z nás. Bůh je před našimi dveřmi srdce a tluče. Je nutné, abychom si nyní jasně podtrhli, že advent není jen nostalgické vzpomínání na to, co se tehdy stalo. Ale je

to aktuální věc pro každého z nás právě teď, v tomto okamžiku našeho života. Možná, že někdo v tomto okamžiku začne namítat: Ale vždyť nás se to přece netýká, my už jsme křesťané, my už s Bohem počítáme. To ano, ale v tom je právě ten problém. Mnozí křesťané v Boha věří, uznávají Ho, počítají s Ním, ale ne hned teď. Musíme si pokorně přiznat, že mnozí žijeme život podle své vůle, podle svých představ a nemáme rádi, když nám tam Bůh moc vstupuje. Otevřít a přijmout Boha však znamená předsednout v autě z místa řidiče od volantu na vedlejší sedadlo a přenechat řízení Bohu. To doslova znamená naplnění prosby modlitby: „**Bud' vůle tvá, Bože**“. Právě takový úkon své vůle udělala Panna Maria.

O to běží také v naší adventní přípravě. Vykupitel je zde, stojí před našimi dveřmi a čeká, že mu vírou otevřeme. A nezapomínejme, že Bůh k nám přichází také v našich bližních. Přichází v jejich potřebách, těžkostech, přichází často jako nečekaný, nepříjemný host, který je závislý na naší dobrotě a lásce. Nebylo by dobré, abychom se zachovali jako lidé, které Michel Quoist ve své knize Mezi člověkem a Bohem nazývá lidmi, kteří nosí na krku cedulku „Pozor, zlý pes, kouše!“ To jsou lidé, kteří svým vymlouváním, štekotem, kousáním, kritizováním, pomlouváním zabraňují, aby do jejich světa, do jejich srdce vstoupil jakýkoliv host. Takových lidí, kteří se dnes brání Bohu, kteří jsou přímo alergičtí na duchovní věci, na mravní dobro, na Boží řád, takových je velmi mnoho. Říkají, že na to mají svůj názor, to neuznávají, s tím nesouhlasí a podobně. Proto je mezi lidmi tolik nesnášenlivosti, zla a nenávisti. Nejen že mají dveře svého srdce zavřené, ale ještě tam platí – Pozor, zlý pes, kouše!

U všech lidských srdcí stojí Bůh a klepe. Chce nám skrze svého Syna, vlastní rukou podat ten nejdražší dar – sama sebe, svoji nepochopitelnou a drahou lásku. Věřím, že my všichni, jak jsme zde, se nebudeme chovat jako lhostejní, nebo dokonce tvrdí lidé, kteří odmítnou. Ale že všichni svou vírou otevřeme dveře v té vysoké zdi, která nás dělí od Boha a často i od bližních. Pak k nám vejde Bůh, rosa jeho lásky zavláží naše vyprahlá a utýraná srdce a my znovu rozkveteme do čisté a veliké radosti. Staneme se dětmi, kterým se rozzáří oči štěstím a radostí při pohledu na světlo vycházející z božského Děťátka. Blíží se Štědrý večer. Je to výjimečný den, výjimečná noc, noc plná radosti. Přichází k nám Ježíš, který je našim přítelem. To pro mně a pro Tebe se rodí v ubohé betlémské stáji. Chce každému z nás říct, jak nás miluje. On i dnes hledá místo, kde by se mohl narodit. Svět ho nechce, svět ho nepotřebuje, všichni se vymlouvají, že nemají čas, že mají tisíce jiných úkolů. Proto k Tobě přichází. Stojí před tebou a klepe na dveře tvého srdce. Vpustíš ho? Dovolíš mu, aby vešel a bydlel tam?

V tento jeden jediný večer: večer lásky, pokoje, radosti, smíření, přichází Ježíš ke každému z nás jako Malé Dítě. Přichází k nám a chce v nás bydleť. Jsme

na to připraveni? Jsme připraveni dát Mu své srdce? Dovolíme Mu narodit se v tuto svatou noc? Otevřme se Boží Lásce, otevřme se pro každého člověka. V ten svatý večer si podáme ruce na znak pokoje.

Ať v našich srdcích, v našich rodinách a domovech v plnosti zatriumfuje radost, naděje, láska a pokoj. Panna Maria, tak radostná této svaté Noci, ať nám vyprošuje dar naděje, lásky a hluboké živé víry, abychom blížící se svátky prožili jako Ona, pokloněni před zázrakem svaté betlémské noci, a jako Ona o všem rozjímali ve svém srdci, to znamená, abychom začali žít v radosti a v souladu s pravdou Dobré Zvěsti.

Otec Jan

Liturgický rok společně s rodinou

Milé rodiny, chci Vám nabídnout, jak prožít čas liturgického roku, který je před námi. Vím, že pro rodinu dnes je čas vzácným pokladem, který je potřeba chránit, aby se z rodinné pohody nic důležitého neztratilo. Proto si chci v úvodu připustit pochopitelnou otázku: Co Vám tato nabídka dá a o co Vás naopak připraví?

Bůh Vám nabízí čas, který můžete prožít společně se svou rodinou, kterou máte doma i s rodinou Církve, kterou vytváříte v našem kostele. O co Vás tedy nabízená aktivita připraví? Právě o trochu toho času, který můžete věnovat své rodině tím, že si do svého domova přenesete prožívání liturgické doby společnou modlitbou a připomenutím, co se právě v církevním kalendáři slaví. Naopak věřím, že Vám to přinese domů Boží blízkost a požehnání, které jistě Vaše rodina potřebuje.

Liturgický kalendář uspořádala Církev tak, abychom v jediném roce mohli spolu s Ježíšem prožít nejdůležitější chvíle jeho lásky k nám. Rok, který Církev společně prožívá, je snahou jak na Ježíše nezapomenout žádný den. Každý den je v liturgickém kalendáři novou příležitostí, jak s Ježíšem být a prohloubit svůj vztah k Němu. Nám dospělým se může zdát, že Ježíše už známe dost. Když se však děti začnou ptát na Pána Ježíše, mnohdy se nad odpovědí jim i trochu zapotíme. Právě tu si mnohdy uvědomujeme, že víra je vztah a ten se musí s milovanou osobou prožívat celý život. Proto se nám v liturgickém kalendáři rok co rok opakují ty stejné události Ježíšova života, abychom je mohli znovu a hlouběji pochopit a prožít.

Jestli přijmete tuto nabídku, v modlitbě se svými dětmi budete moci prožívat s větší pozorností události Ježíšova života tak, že za rok nebudete na stejném místě. Tak i Vaše rodina možná zjistí, že Ježíš, se kterým jste rok prožili Vám v něčem skutečně pomohl vystoupat výš.

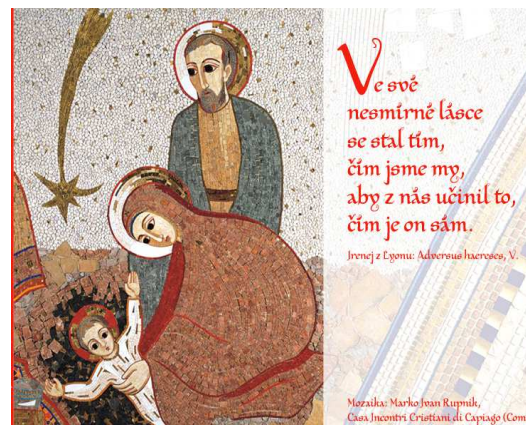
V modlitbě na Vás myslí, žehná a o modlitbu prosí otec Jan

ADVENT

Milé děti, milí rodiče, prožíváme Advent – dobu očekávání Vánoc (a na ty se všichni těšíme). I celý izraelský národ se těšil na záchranu slíbenou Bohem, na příchod Zachránce. My už víme, že přišel, ale abychom na to vše nezapomněli, chceme v modlitbě **Anděl Páně** přemýšlet nad událostmi, které tomuto příchodu předcházely. V této předvánoční době vás zveme k **modlitbě Anděl Páně** a nabízíme hned několik možností, jak se jí modlit:

- Celá modlitba trvá jen dvě a půl minuty – můžete si to stopnout ☺. Text najdete v Kancionále **modlitba č. 005** (aplikaci Kancionál můžete mít i ve svém mobilu).
- Kdo ji nezná, může se modlit třeba v neděli v pravé poledne s rádiem Proglas anebo spolu s papežem Františkem v TV Noe.
- Můžete pozvat babičku a dědečka na nedělní oběd a před obědem se tuto modlitbu spolu pomodlit.
- Rodina, která chce, může se tuto modlitbu modlit 1x za týden, ale třeba se najde někdo, kdo se jí pomodlí s rodinou každý den a třeba budou i takové rodiny, které se jí budou modlit podle tradice Církve 3x denně (ráno, v poledne i večer) – to si vyberte, jak se vám bude hodit a co zvládnete.

DOBA VÁNOČNÍ

V adventní době jsme se připravovali na oslavu narození Božího Syna modlili jsme se společně **modlitbu Anděl Páně**, jestli se Vám zalíbila, můžete se jí modlit každý den.

Každý z nás se těší na své narozeniny, na den, kdy jeho nejbližší přicházejí za oslavencem, přinášejí mu malou pozornost, jsou s ním a je hostina, dort, přípítek, ...

Pro většinu lidí Vánoce začínají i končí 24. a 25. prosince, ale my – křesťané – je můžeme slavit od Štědrého večera až do svátku Obětování Páně, tentokrát je to pátek 2. února 2018. V této vánoční době, době radosti, Vás chci pozvat k pozornému naslouchání slov modlitby, kterou snad velmi dobře znáte - **společně se budeme modlit Otče náš**. Budeme se jí modlit každé ráno a každý večer. K této době patří koledy, proto chceme povzbudit ke **zpěvu křesťanských koled**. Někteří umíte hrát na hudební nástroje, rádi zpíváte a kdo neumíte, pusťte si koledy na CD nebo DVD.

31. 12. Svátek Svaté Rodiny – spolu s rodiči jste zvaní na nedělní mši svatou s obnovou manželských slibů. Po obědě poproste rodiče, aby vám ukázali svatební album, aby vám povídali o veliké slavnosti, kterou vlastně začala existovat vaše rodina a jako poděkování jim nakreslete obrázek vaší rodiny, zazpívejte jim písničku nebo jim připravte veselou scénku ze života vaší rodiny – vždyť je zrovna i Silvestr. Kéž tento rok zakončíte s vděčností za vaši rodinu. Kdo rád maluje, může si vytisknout omalovánku: <http://deti.vira.cz/omalovanky/vanocni-omalovanky/>

6. 1. Slavnost Zjevení Páně (Tři králové) – ten den můžete s rodiči přijít na mši svatou, při které požehnáme vodu, kadidlo a křídou. Mnozí z vás pomáháte s Tříkrálovou sbírkou, která v těchto dnech probíhá v celé naší zemi. Nejen, že peníze ze sbírky pomohou těm, kteří tuto finanční pomoc potřebují, ale také uděláte radost lidem z vesnice, z města, z vaší ulice, když je navštívíte, zazpíváte tříkrálovou píseň a na dveře napíšete požehnání. Připojte se letos k dobrovolníkům a staňte se koledníky.

Víte, co nápis K + M + B + 2018 znamená? Vysvětlí nám to benediktin, otec Anselm Grün. Zde je jeho vyprávění:

„Jako děti jsme byli pokaždé nadšeni žehnáním domu na Tři krále (neboli správně liturgicky o slavnosti Zjevení Páně). Ten den jsme totiž směli prosytit celý dům vůní kadidla. Zcela fascinováni jsme si vypůjčili z našeho kostela kadidelnici a nacpali do ní tolik kadidla, aby se jeho libá vůně dostala v našem domě opravdu všude.

O slavnosti Zjevení Páně nežehná dům kněz, nýbrž otec nebo matka rodiny spolu s dětmi. Vždycky nás moc bavilo, že smíme běhat s kadidelnicí z jednoho pokoje do druhého a všechno v bytě kropit svěcenou vodou. Obyčej žehnání domu o slavnosti Zjevení Páně vychází zřejmě z pohanského zvyku vykuřování. Ze strachu před demony se vykuřovaly obytné prostory i stáje a dveře se označovaly nápisy, aby se domu vyhýbalo neštěstí. Křesťané dali tomuto zvyku nový smysl. Protože se Boží sláva viditelně zjevila v Ježíši Kristu (Epifanie), má se zjevit všude, také v našich domech a bytech. Požehnání má ukázat člověku, který se často sám cítí jako bez domova, že v jeho domě s ním přebývá sám Bůh. A tam, kde přebývá Bůh, se může zabydlet i člověk.

O slavnosti Zjevení Páně se na horní veřej dveří píše požehnanou křídou znamená sestávající ze tří písmen, K+M+B a nový letopočet. V lidovém pojetí panuje názor, že jde o iniciály svatých tří králů, Kašpara, Melichara a Baltazara. Ve skutečnosti je to však zkratka latinského požehnání: „Christus mansionem benedicat“ – neboli: „Ať Kristus požehná tomuto domu.“ Trojí znamení kříže je na dveřích tohoto domu jako pečť. Jsou-li dveře zapečetěny, nemohou dovnitř proniknout mocnosti zla.“

Otec Jan

Každoroční prožívání Adventu a blížících se Vánoc je spojeno s přemýšlením o mém životě ve vztahu k Bohu. Proto se nabízí dvě otázky, na které anonymně odpovědělo několik našich farníků.

1) Co pro Tebe znamená Advent neboli vkročení do nového církevního roku?

2) Jak se podle Tebe může člověk přiblížit Bohu prostřednictvím Vánoc?

Odpovědi:

1) Advent mám moc ráda. Toto období mě vede k revizi vztahů jak s Bohem, tak i s lidmi. Pořád je co na těchto vztazích vylepšovat, napravovat... Také jsem si o letošním Adventu nějak více uvědomila, že jednou přijde setkání s Bohem tváří v tvář, a že na toto setkání zatím nejsem připravena...

2) Pro mě spolehlivou cestou přiblížení se k Bohu nejen o Vánocích je postoj vděčnosti. Takové uvědomění si, že nic z toho, co mám, není samozřejmost, že spoustu dobra přijímám dnes a denně naprosto nezaslouženě. A že tuto vděčnost je také dobré nějak konkrétně projevit...

1) Advent, to je vlastně naděje, že můžeme vždy začít od začátku, a zároveň se těšit na tajemství zrození lásky, po které tak toužíme, a která nás provází po celý život.

2) O Vánocích toužíme být se svými blízkými, s těmi, které máme rádi a máme potřebu si navzájem dávat lásku. A Bůh, to je přece láska. A ten, kdo má v srdci lásku, má v srdci Boha. A o Vánocích to platí dvojnásob.

1) Advent pro mne znamená novou nadějí. Nadějí získat pro své srdce něco víc, než jsem měla doposud. Mé myšlenky jsou o Adventu tak nějak hlubší a vkročení do nového církevního roku je pro mne právě tím povzbuzujícím časem plným naděje, kdy se myšlenky mohou stát skutečností.

2) O Adventu a o Vánocích se můžeme více setkávat s různými lidmi, se kterými by se nám třeba během roku nepodařilo najít společnou cestu. A právě ve společenství lidí dobrosrdečných, laskavých, obětavých, lidí dobré vůle, ... můžeme nalézat Boha či se k němu více přiblížit.

1) Advent pro mě znamená zklidnění těla i mysli. Je to doba, kdy více přemýšlím o životě s Ježíšem, který se narodil jako nevinné dítě, co všechno pro nás vykonal svým příchodem na svět.

2) Když bude myslet víc na druhé než na sebe a bude brát Vánoce jako setkávání se s blízkými přáteli.

1) Advent je čas, na který se těším. Jsou to vzácné minuty a hodiny proseděné u adventního věnce, kdy můžu rozjímat nad vším. Je to čas, kdy si pročišťuji své srdce i hlavu a prosím o odpuštění. Tak se i připravuji na příchod Pána do svého srdce. Pane, prosím, posiluj mě na mé adventní cestě k Tobě!

2) Upřímně si myslím, že tím, že přijmeme do našeho srdce samotný příchod Pána a zároveň to stejné přejeme i ostatním.

1) Advent je pro mě šance zpomalit, více vnímat ostatní kolem sebe, dopřát si na ně více času a je-li to možné dělat vše společně. Vidět rozzářené oči svých dětí, jejich radost z pečení vánočního cukroví, z toho, že můžeme s mámou a dětmi dělat věci společně, zasmát se a třeba i nějakou koledou přivolávat Ježíška.

Je to čas dát pocítit svým dětem, že i oni mají velký úkol při přípravě vánoc. Je to naše společná příprava na Ježíšovy narozeniny, kdy mu společně chystáme dárek, otevřené a milující srdce, které se štědře rozdává.

2) Snad tak, že se sám přiblížím k druhému, odložím přetvářku mnoha povinností a úkolů a jdu do slova omluvy, prosby za odpuštění, abych pak mohl přijmout i dát lásku tomu, koho jsem vytlačil kousek dál. Jsou to mí nejbližší, moje rodina, žena a děti. Teprve pak s nimi mohu usednout k jednomu stolu, naslouchat jim, pozorovat jejich touhu.

Je to čas, kdy se smíme obdarovat políbením a objetím, kdy do rukou vkládáme malý dárek, který nás má druhému připomínat, kdykoli si ho vezme či se na něj podívá. Vědět, že toto jsem dostal od toho, kdo mě má rád, od toho, koho mám i já rád.

Tak ucítím mezi námi i něco z lásky Boží, která nás přišla obdarovat. Kdy i já sám budu chtít Ježíši dát svůj dar ve skutečích, ke kterým mi dá příležitost.

Budu-li mít tedy srdce blíž srdcím svých milovaných, budu i blízko Ježíšovu srdci a Boží láska bude v nás.

Zamyšlení se nad životem...

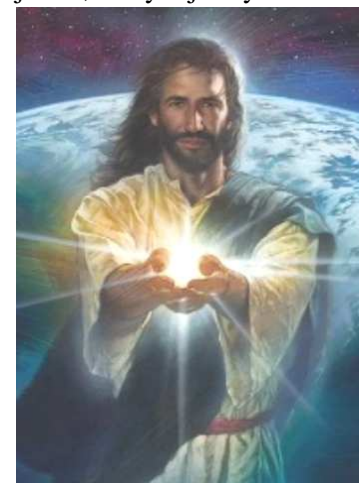
Ježíšek

Ježíšek - slovo, které má váhu, jméno, které není prázdným pojmem. U dětí má zvuk, je to někdo, komu naprosto věří, čekají na jeho dárky a mají z nich opravdovou radost. U větších dětí, je radost jen z očekávaných dáreků, předem pečlivě vybraných. A u dospělých vyvolává toto jméno rozpaky. Snad proto, že nevědí co si přát nebo Ježíšek nefunguje podle jejich představ.

Kdo je vlastně Ježíšek? Je to ta malá figurka v jeslích, usměvavý chlapeček nebo je snad víc? Je to ten velký Ježíš evangelí, jak o něm píše Marek, Matouš, Lukáš a Jan? Kdo je Ježíš, Emmanuel, Bůh s námi?

Ježíš je ten, jehož slovo čekáme. Slovo, po kterém toužíme. A možná, že nepřichází nebo Ho neslyším, a tak toužím ještě víc nebo naopak začínám propadat pochybnostem a na mysl mi vstupuje podezření. Jaké slovo čekám a kdo by jej měl říct? A čeká někdo i mé slovo, mám někoho, komu mám opravdu co říct? Anebo zazní spousta slov, ke každému něco, ..., ale jaká to jsou vlastně slova?

Které mé slovo život dává, a které ho bere? Které je tvůrčí a které destruktivní? Jediný smysl mají slova, ve kterých je obsažena láska, tedy život. Ne ten můj, ale život toho druhého. Neboť láska vždycky žije životem druhého, nikoli tím svým. A apoštol Jan říká, že Bůh je láska. Tedy On, Ježíš, je ten, který žije mým životem, není mu lhostejný, všechno z mého života jej zajímá, chce být se mnou u všeho, čím naplňuji svůj život.

Ale ani já sám nevím, co mám očekávat od života. Často vím, co by měli dělat druzí, jaké jsou jejich úkoly a povinnosti vůči mně i druhým, ale čím je skutečný život, to nevím.

A můžu vůbec něco očekávat, když všechno mohu mít hned? Nic není problém, stačí se jen zvednout a jít to koupit, zavolat si a sejít se, říct a mít. Ale může mě to naplnit, když to není dar darovaný z lásky? Jaký bych si k tomu ke všemu měl udělat postoj?

Ministrantská pouť – Uherský Brod

Dojeli jsme do Uherského Brodu. Oblékli jsme se na klášterní zahradě a zapsali jsme se. Průvodem jsme šli na mši. Po mši jsme šli dělat disciplíny. Potom jsme šli na oběd a pak jsme šli na adoraci. Po adoraci jsme jeli domů.

Martin Kozel

Z naší farnosti nás ministrantů jelo na Ministrantskou pouť v Uherském Brodu sice málo, ale i tak se nám tam všem moc líbilo. Dopoledne jsme všichni ministranti byli na mši svaté, potom jsme po několikačlenných skupinkách začali postupně plnit různé připravené úkoly na jednotlivých stanovištích, kterých bylo víc než dost. Po splnění několika stanovišť, kde jsme mohli vidět i např. kombajn, traktor, hasičské a policejní auto, obrněné vozidlo Pandur a mnohem víc, jsme šli na oběd, kde jsme dostali veliký řízek a brambory. Nakonec jsme se všichni společně rozloučili na adoraci a jeli zpátky domů.

Petr Cambal

V sobotu 9. září 2016 se z Tvarožné Lhoty vypravila skupina ministrantů na pouť do Uherského Brodu. Den jsme zahájili příjemným setkáním s otcem Jiřím Kupkou. Následovala slavnostní mše, celebrotaná Mons. Josefem Nuzíkem, generálním vikářem (nyní už biskupem).

Po mši jsme utvořili menší skupinky. K naší se přidali ještě tři ministranti z jiné farnosti. Postupně jsme obcházeli přidělené stanoviště. Mezi největší lákadla patřili kombajn, vojenská technika jako zbraně a obrněné vozidlo Pandur, o kterém se kluci dozvěděli různé zajímavosti. Třeba, že kromě jízdy po zemi dokáže i plavat a využívá přitom dvou lodních šroubů, že jeho pneumatiky vydrží čtyři čisté průstřely a vozidlo si dokáže poradit i s tankem.

Další stanoviště patřili hasičům, policii, charitě a mnohým dalším. Nejlepší stanoviště však bylo to, kde nám dali řízek s bramborem. Po obědě a dokončení stanovišť začala adorace, po které jsme se rozjeli zpět do svých domovů. Celé akce se zúčastnilo na pět set ministrantů a kněží z celé olomoucké diecéze. Byla velice dobře zorganizována a možná i proto jsme si ji tak užili.

Vojtěch Tomeček

(Fotografiemi i články přispěl
František Tomeček – moc děkujeme)

*„Ať jsem kdekoliv, ať dělám cokoliv, Bůh je mi na dosah,
pokud otevřu v upřímnosti své srdce lásce, pokoji a radosti.“*

„Tvořit společenství v Bohu znamená stavět dobrý a kvalitní základ pro šťastný život.“

Ministrantský florbalový turnaj v Olomouci

Dne 28. září jsme jeli na ministrantský florbalový turnaj do Olomouce. Hrál se o putovní pohár sv. Václava. Před turnajem se uskutečnila slavnostní mše v katedrále sv. Václava. Po mši jsme se přesunuli do tělocvičny. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny: mladší a starší. Starší skupina skončila na druhém místě a my jsme dostali diplom za účast. Na turnaj nás přijel podpořit i otec Jan a přivezl nám pizzu. Po prohraných zápasech jsme šli fandit starší skupině. Čekáním na vlak jsme si zpříjemnili florbalem na náměstí. Po skončení jsme jeli domů.

Ondřej Tomeček

„Společenství se zakládá na upřímném přátelství, které vyžaduje důvěru a vytrvalost.“

Svědectví mladých o životě...

Mám ráda společenství, kde je život. Není to jen o vykládání, ale je tam více života. Občas je pro mě těžké soustředit se na mši svatou. Někdy mi chybí dialog a více i zapojení celkového postoje těla. Chtěla bych možná více prožít mši svatou tak nějak uvolněně. U nás ve farnosti mi to ale moc nejde. Připadá mi to hodně naučené než přirozeně prožité.

Já zase vnímám lidi, kteří chodí do kostela a jsou tam jako by připravení, ale jakmile vyjdou ven z kostela, tak zapomenou, proč tam vlastně byli a nechají to světlo jakoby zavřené v kostele. Když jsem byla mladší, tak mi to tak nedocházelo, ale čím jsem starší, tak více asi vnímám lidi kolem sebe. A podle mého to není to správné jednání, o kterém slyšíme v evangeliu. Jako by lidé nechápali smysl slov, které tam slyší. A taky možná je vztahují více na jiné než sami na sebe. A to podle mě není správné.

Vzpomínám na setkání mládeže v Olomouci, které bylo krásné v tom, že jsme tam měli možnost přemýšlet nad otázkami k zamyšlení. Např. si vzpomínám na otázku, jak si představujeme nebe. Vím, že jsem odpověděla, že nebe si teď představuji tak, že všichni lidé budou na sebe konečně milí a budou se k sobě chovat upřímně. Ale mrzí mě, že tomu tak ještě zdaleka není. A ještě se mi na setkání líbily skupinky, kde jsme mohli být otevření k sobě navzájem. Já nejsem člověk, který by oslovil druhého, proto mi tyto skupinky pomohly se otevřít a komunikovat.

Na setkání mládeže cítím vždy úplnou svobodu v tom, že ačkoliv se neznáme, patříme k sobě všichni jako jedna rodina. Jsme tam všichni tak láskyplní, bezprostřední, jsme jako by naplněni jen tou láskou, přátelstvím, vzájemným porozuměním. Ale pak se zase vracíme zpátky do svých farností a možná si přejeme, aby to tak fungovalo i tam. Aby si lidé navzájem přáli a pomáhali si tak nějak bez jakýchkoliv předsudků, domýšlivosti apod.

Možná, že my mladí jsme na tom lépe než byli třeba naši rodiče, protože se otázky víry více otevírají a více se o nich mluví, ale na druhou stranu si myslím, že chybí respekt a úcta. Myslím, že by to mělo platit i v chození do kostela. Měla bych mít radost z toho, že jdu do kostela. Ne, že musím, ale že opravdu chci. Tak nějak bych to měla cítit.

Myslím, že bychom měli hodně naslouchat svému srdci, protože jen tak dokážeme porozumět sami sobě. A možná si i uvědomíme, co je vlastně v životě důležité. A taky snad porozumíme lépe i lidem kolem nás.

(Za rozhovory dvěma anonymním dívkám ze srdce děkujeme)

Ze života významného světce

Františka Xaviera Cabriniová

(22. prosince)

Františka je první sveticí USA, která byla kanonizována 7. července 1946. Své jméno dostala podle sv. Františka Xaverského.

Narodila se 15. července 1850 v malém městečku blízko Milána. Rodiče byli prostí rolníci, kteří vychovávali 13 dětí. V dospělosti se Františka začala věnovat zanedbaným mladistvým dětem a pomáhala v nemocnicích. Naplněna hlubokou zbožností se věnovala dílům bliženecké lásky a přála si založit řád. Roku 1880 založila kongregaci misionářek Nejsvětějšího Srdce a stala se její představenou.

V roce 1888 odjela do USA a zakládala i tam nemocnice, školy a domovy pro nejrůznější skupiny lidí. Ujímal se přistěhovalců, zvláště italských. V poměrně krátké době se k ní připojovaly dívky a ženy, které chtěly působit jako misionářky Nejsvětějšího Srdce. Pracovala i dvacet hodin denně a její služba byla službou lásky pro Ježíše Krista, jehož viděla ve všech.

Františka Xaviera zemřela 22. prosince 1917 v Chicagu v USA. V roce 1946 ji papež Pius XII. svatořečil a v roce 1950 ji prohlásil patronkou emigrantů a vystěhovalců.

MCh

Velkým vzorem pro Františku byl František Xaverský, proto si i zvolila jméno podle něho - Xaviera. František byl katolický kazatel a misionář. Spoluzakladatel Tovaryšstva Ježíšova. Žil v letech 1506 – 1552.

Myšlenky sv. Františka Xaverského o životě:

„Láska je bezvýhradný stav duše.

Sympatie, která si klade podmínky, nebude nikdy láskou.“

„Pravá láska spočívá v tom, že člověk více miluje než je milován.“

„Láska je rozkoš, která se mění v bolest, není-li opětována.“

„Člověk samotný je smrtelný. Ve dvou je nesmrtelný.“

Pastorační plán

prosinec – únor

24. prosince (neděle)	4. neděle adventní a Štědrý den – mše svaté s otevřením jesliček: Tvarožná Lhota 8.30h a Kněždub 10.30h Půlnoční mše svatá: Tvarožná Lhota 22.00h a Kněždub 24.00h
25. prosince (pondělí)	Slavnost Narození Páně – slavnostní mše svaté: Tvarožná Lhota v 8.30h a Kněždub v 10.30h
27. prosince (středa)	Svátek sv. apoštola Jana – mše svatá s žehnáním Jánského vína: Kněždub 17.00h
31. prosince (neděle)	Svátek sv. Rodiny a konec roku 2017 – mše svaté s obnovou manželských slibů: Tvarožná Lhota 8.30h a Kněždub 10.30h
1. ledna (pondělí)	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – Nový rok 2018 Slavnostní mše svaté: Tvarožná Lhota v 8.30h a Kněždub v 10.30h (mše svaté za ženy a matky)
6. ledna (sobota)	Slavnost Zjevení Páně – adorační den farnosti: Adorace Nejsvětější svátosti – Kněždub od 8.00h do 10.25h a od 12.00h do 18.00h. Tvarožná Lhota od 12.00h do 17.00h. Slavnostní mše svaté s žehnáním vody, kadidla a křídly: Tvarožná Lhota v 9.00h a Kněždub v 10.30h. Mše svatá ve Tvarožné Lhotě s žehnáním a vysláním Tříkrálových koledníků.
7. ledna (neděle)	Svátek Křtu Páně – mše svatá s obnovou křestních slibů: Tvarožná Lhota v 8.30h a Kněždub v 10.00h. Mše svatá v Kněždubu s žehnáním a vysláním tříkrálových koledníků.
2. února (pátek)	Svátek Obětování Páně – mše svaté s žehnáním svíček a zavřením jesliček: Kněždub v 17.00h a Tvarožná Lhota v 18.00h.
11. února (neděle)	Mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných: Tvarožná Lhota v 8.30h a Kněždub v 10.30h
14. února (středa)	Popeleční středa – mše svaté s udělováním popelce: Kněždub v 17.00h a Tvarožná Lhota v 18.00h

„Vynaložte všechnu snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, ke ctnosti poznání, k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost, ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.“ (2 Petr 1, 5-7)

*Adorace za kněžská povolání s příležitostí ke svátosti smíření
1. čtvrtek v měsíci po mši svaté do 19 hodin*

Kněždub	4. ledna	1. února	1. března
---------	----------	----------	-----------

*Adorace za kněžská povolání s příležitostí ke svátosti smíření
1. čtvrtek v měsíci od 20 do 21 hodin*

Tvarožná Lhota	4. ledna	1. února	1. března
----------------	----------	----------	-----------

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	4. ledna	1. února	1. března
Kněždub	2. ledna	2. února	2. března

Večer chval

Každou neděli v 19:00 hodin v kostele sv. Anny v Tvarožné Lhotě

Triduum

Společenství Modliteb matek zve na třídenní večerní modlitby zvané Triduum, které se uskuteční **26. – 28. ledna 2018 vždy ve 20 hodin** v kostele sv. Jana Křtitele v Kněždubě.
Zváni jsou všichni, kteří chtějí prožít blízkost Bohu ve svém srdci.

Děti, které se skrze svátost křtu staly Božími dětmi:

Petr Říha 24. září 2017 - Tvarožná Lhota
Pavlína Chalupová 1. října 2017 - Tvarožná Lhota
Teodor Bačík 22. října 2017 - Tvarožná Lhota
Liliana Mikésková 29. října 2017 - Kněždub

V naší farnosti jsme se rozloučili a svěřili do náručí milosrdného Otce:

Miroslava Novotného † 22. října 2017 - Kněždub
Josefa Matyáše † 23. října 2017 - Kněždub
Alžbětu Mokořovou † 20. listopadu 2017 - Kněždub

Vyučování náboženství ve školním roce 2017/2018 v Kněždubě:

1.stupeň:

Středa	1. - 2. třída	11:40 – 12:25
	3. - 4. - 5. třída	12:55 – 13:40

2. stupeň:

Pátek po večerní mši svaté na faře.

Schola:

Setkání dětí, které chtějí zpívat ve schole vždy v pátek hodinu přede mši svatou v místnosti naproti sakristie.

V pátek mše svatá pro rodiče a děti s homilií na nedělní evangelium.

Misijní společenství:

Pro všechny děti a mládež od čtvrté třídy do 21 let (18+3).

Vždy **2. a 4. sobotu v měsíci** od 17.30 do 20.30 hodin na faře.

Vyučování náboženství ve školním roce 2017/2018 ve Tvarožné Lhotě:

1.stupeň:

Pátek	1. - 2. - 3. třída	13.15 – 14:00
	4. - 5. třída	13:15 – 14:00

2.stupeň:

Středa před večerní mši svatou v Pastoračním centru.

Ve středu mše svatá pro rodiče a děti s homilií na nedělní evangelium.

Setkání ministrantů:

Vždy **ve středu** po večerní mši svaté.

Příprava na Svátost biřmování

Příhláškou je pravidelná a plná účast na nedělní mši svaté - plnou účastí se rozumí také přijetí Těla Pána Ježíše ve Svatém Přijímání. Biřmovanec by měl mít v den přijetí svátosti nejméně 15 let. **Setkání budou vždy v neděli po mši svaté.** Každé setkání bude trvat asi 1/2 hodiny a kandidáti obdrží domácí úkol, který donesou na další setkání. Součástí přípravy bude po Velikonocích 15 minutový motivační rozhovor s knězem a písemný vědomostní závěrečný test. Během přípravy bude pro každého biřmovance povinná účast na společném víkend v Rajnochovicích v mládežnickém centru. Pro úspěšné absolvování přípravy bude tolerována omluvená neúčast na dvou přípravných setkáních.

Vánoční bohoslužby - Kněždub

Neděle 24.12. – Štědrý den:

10:30 – mše svatá a otevírání Betléma (děti můžou donést zvonečky)
24:00 – půlnoční mše svatá a po ní zpívání koled u vánočního stromu

Pondělí 25.12. – Narození Páně:

10:30 – slavnostní Vánoční mše svatá

Úterý 26.12. – svátek sv. Štěpána:

10:00 – mše svatá ze zpěvem koled s cimbálem a pěveckým souborem

Středa 27.12 – svátek sv. Jana

17:00 – mše svatá za vinaře s žehnáním vína a ochutnávkou po mši svaté

Neděle 31.12. – svátek Svaté Rodiny

10:30 – mše svatá za rodiny s obnovou manželských slibů

Pondělí 1.1.2018 – Panny Marie, Matky Boží:

10:30 – mše svatá o Boží požehnání v Novém roce

Vánoční bohoslužby – Tvarožná Lhota

Neděle 24.12. – Štědrý den:

8:30 – mše svatá a otevírání Betléma (děti můžou donést zvonečky)
22:00 – půlnoční mše svatá – zpívá sbor

Pondělí 25.12. – Narození Páně:

8:30 – slavnostní vánoční mše svatá se zpěvem koled s cimbálem a pěveckým souborem

Úterý 26.12. – svátek sv. Štěpána:

8:30 – mše svatá s žehnáním vína a ochutnávkou po mši svaté

Neděle 31.12. – svátek Svaté Rodiny

8:30 – mše svatá za rodiny s obnovou manželských slibů

Pondělí 1.1.2018 – Panny Marie, Matky Boží:

8:30 – mše svatá o Boží požehnání v Novém roce

Pastorační plán naší farnosti - 2018

1. CÍRKEVNÍ SLAVNOSTI A POHYBLIVÉ SVÁTKY

Svátek křtu Páně – neděle 7. ledna

Popeleční středa – začátek postní doby – 10. února

Květná neděle – začátek Svatého týdne – 25. března

Velký pátek -Velkopáteční obřady ve 12.00 a křížová cesta do Tvarožné Lhoty v 15.00.

Boží hod velikonoční – 1. dubna: Tvarožná Lhota Paschální Vigilie ve 21:00 a slavnostní mše svatá v 8:30 a v Kněždubu Paschální Vigilie v 5:00 a slavnostní mše svatá v 10:30

Slavnost Nanebevstoupení Páně – čtvrtek 10. května

Slavnost Seslání Ducha svatého – neděle 20. května

Slavnost Nejsvětější Trojice – neděle 27. května - 1. svaté přijímání dětí Kněždub

Slavnost Božího Těla – čtvrtek 31. května Tvarožná Lhota a neděle 3. června Kněždub

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – pátek 8. června

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje – středa 5. července

Slavnost Ježíše Krista Krále – neděle 25. listopadu

První neděle adventní – začátek nového církevního roku – 2. prosince

2. SLAVNOSTI A VÝZNAMNÉ DNY PRO FARNOST

Adorační den ve farnosti: sobota 6. ledna

Tříkrálová sbírka: Tvarožná Lhota 6. ledna a Kněždub 7. ledna vždy po mši svaté

Noc kostelů: Tvarožná Lhota 25. května

Patrocinium kostela sv. Jana Křtitele a pouť: 120 let kostela - 23. a 24. června

Patrocinium kostela sv. Anny – pouť a hody: 85 let kostela 28. a 29. července

Děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání na Velehrad: sobota 29.září

Krojované hody s právem v Kněždubě - neděle 21. října

Slavnost Všech Svatých a vzpomínka na zemřelé: čtvrtek a pátek 1. a 2. listopadu

3. DŮLEŽITÉ MŠE SV. VE FARNOSTI

Za kněžská a řeholní povolání – první čtvrtek v měsíci

Za nemocné – první pátek v měsíci v Tvarožné Lhotě

Za hasiče: 29.dubna v 10:30 v Kněždubu

Poděkování za úrodu - 2. září

Za školní mládež - neděle:10.června a 2.září (farní den v zahradě)

Za myslivce: 14.října v 10:30 v Kněždubu

Za vinaře: 27.prosince v 17:00 v Kněždubu

Za rodiny: svátek Svaté rodiny 30. prosince a obnova manželských slibů

4. POUTĚ BĚHEM ROKU

Pouť na horu sv. Antonína: 12.srpna

Pouť do Polska - Kraków : začátek července nebo konec září

Pouť na Svatý Hostýn: pátek 14.září

Prázdniny - Dětský tábor

Drakiáda - neděle 7. října odpoledne

Volby do pastorační a ekonomické rady farnosti

Milí farníci, na začátku roku 2018 v měsíci lednu budeme volit členy do nové pastorační a ekonomické rady farnosti. Služba předchozí rady se naplnila a tak je třeba zvolit na dalších čtyři roky novou. Chci srdečně poděkovat i za svého předchůdce za obětavou práci dosavadním členům naší farní rady.

Právo volit má každý katolický křesťan, který dosáhl 15-ti let. Do pastorační rady může být zvolen takový katolický křesťan, který je starší 18-ti let a je ochoten plnit úkoly a službu ve farní radě.

První kolo volby probíhá mezi 1. a 14. lednem 2018. V tomto období má každý farník, který má právo volit (tedy starší 15-ti let) možnost navrhnout, kdo by měl být na volebním lístku – 3 osoby. První kolo je tedy jakýmsi vytvořením kandidátky pro druhé kolo.

Druhé kolo volby do rady proběhne v neděli 28. ledna po nedělní mši svaté. Každý účastník voleb bude moci z kandidátky vybrat šest lidí, které chce zvolit do pastorační rady. 12 kandidátů, kteří získají největší počet hlasů, bude po svém souhlasu tvořit naši novou radu. Na prvním setkání v pátek 9. února bude zvolena ekonomická rada. Představení nové pastorační a ekonomické rady naší farnosti bude při nedělní mši svaté 11. února.

Všechny Vás povzbuzuji k tomu, abyste se aktivně zapojili do voleb. Každý z nás, kteří tvoříme farnost, nese spoluodpovědnost za šíření poselství spásy. Nezapomínejme v těchto dnech pamatovat na volby do farní rady zvláště ve svých modlitbách.

S přáním Božího pokoje a radosti otec Jan

Poděkování

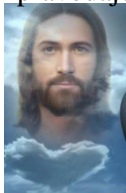
Farní zpravodaj s názvem Střípky naší farnosti vychází již šestým rokem. Za tuto dobu postupně dostává zpravodaj určitou podobu svého duchovního obsahu.

K tomu, aby člověk mohl žít, potřebuje duši. Duši, která umožňuje tělu, aby žilo, aby v něm byl život. I sám Ježíš řekl: „Já jsem Cesta, Pravda a Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ **Jít po správné Cestě, odhalit skutečnou Pravdu a dosáhnout pravého Života, života s Bohem** – to je cíl každého člověka.

A ten, kdo staví svůj život na víře, může této plnosti dosáhnout pokud svou víru propojí s bezpodmínečnou láskou. Když dokážeme druhému upřímně říct: „**Mám Tě rád, protože jsi.**“ Ne proto, jak vypadá nebo co dělá, ale zkrátka proto, že je. Že ho tu Bůh chtěl mít. A tímto postojem k bližnímu si zároveň uvědomovat svoji vlastní hodnotu. Hodnotu svého Já. Protože pokud si člověk sám sebe neváží, nemůže si v upřímnosti vážit ani druhého...

Farní zpravodaj vytváří podobu duchovního směřování k pravému a jedinému Bohu. Je tvořen různými střípky našich farníků, jejich svědectvím, prožitými událostmi, vzpomínkami... Je přirozené a patrné, že každý se ocitáme v jiné etapě na cestě k Bohu. Ale cíl máme každý stejný. Každý z nás věří, že jednou k tomu cíli, k poznání pravého Boha, dojde.

Chtěla bych z celého srdce poděkovat Vám všem, kteří jakýmkoliv způsobem vytváříte podobu naší farnosti tím, jací jste. Jak v nepatrných okamžicích dokážete svědčit o tom, že i ve vašem srdci je láska. Láska, která se rodí v pokoře, skromnosti a upřímnosti našeho srdce. A velmi si vážím odvahy, díky které se vaše svědectví života zapíše i do stránek našeho farního zpravodaje.

Lenka Mokrošová

*„Jeden den je u Pána jako tisíc let
a tisíc let jako jeden den.“*

*„Pán neotálí splnit svá zaslíbení,
nýbrž má s námi trpělivost,
protože si nepřeje, aby někdo zahynul,
ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“ (2Petr 3,8-9)*

*„Bud' vůle Tvá.“
„Staň se, co se má stát.“*

*Maria řekla Bohu celým svým srdcem „Ano“.
Proto se mohl Ježíš narodit.*

**Říct Bohu své „Ano“
znamená zaslechnout v tichu modlitby Jeho hlas.**

*Zaslechnout hlas svého srdce
a následovat Ježíše cestou, která nemusí být vždy snadná.
Ale jít v souladu s Bohem znamená přímou cestu do Nebe.*

**Požehnané sváteční chvíle naplněné pokojem a láskou v srdci.
Jen tak se může zrodit nový člověk i v nás.**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.
Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.
Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokrošová.
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.
Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzuadu v kostele.
Email pro zaslání příspěvků do zpravodaje: lenka.mokrosova@seznam.cz
Web: farnost-knezdub.cz
Telefon - farní úřad: 530 332 916